

1844 мартъ 3 Ярнаутите дигнаха глава и големъ зумъ стариха на християни, но после мвшвр Умеръ-паша ги поведи и съсъ синцири ги извърза.

На 1846 влаговъ даскаль у Перцоречкото училище.¹⁾

На 1847 юни 25 дождь върна 36 часове и донде Бардаръ па я отнесе воденицата на Салимъ ефендига и мостотъ Бовунски.

1847 22 мартъ на Шаш-пазаръ стана голема бъря и сите дукани се затвориха и многъ дърва от корень искорени и по квиките керемидите лежаха.

На 1847 вехъ у Кестендиъ да учимъ.

На 1848 донде владиката Яксентия родомъ Болгаринъ и многъ добро стори тои; во истата година имаше и колера страшна отъ ком умреха се знаменити човеци.

На 1852 отидохъ даскаль у Прилепъ.

На 1856 донде господинъ Янтилъ, родомъ Гъркъ и човекъ беше колкъ за себе, за другого не сакаше да знае.

1860 донде Мехмедъ Къбръзли паша (садразамъ) у Келесъ отъ каде Скопѣ на 10 септемвра, на 11 истръгна за въ Применъ. Тогаи обклекетенъ бил и Иор. х. Константиновъ.

На 1860 побегна горереченъ Янтилъ по нокъ и одра доста . . .

На 1861 ноће го плениха Чокала; я Ѹдавиха жената мв, спроти дънь Преполовленія . . .

LXIII

Продавателъ актъ отъ 980 г. за светогорското монастирче Св. Апостоли

Въ Света-гора се явило твърде рано християнско монашество, но, поради пиратскитѣ нападения на арабитѣ и преследванията на иконоборцитѣ, то закрепнало тамъ едва презъ IX—Х в., когато византийскитѣ императори му дали правдини и когато били издигнати по-голѣми каменни монастирски сгради и крепостни огради. Въ 972 г. билъ издаденъ прочутиятъ светогорски уставъ на императоръ Йоана Цимисхия, съ който се уреждали правнитѣ и религиозни отношения на монастирската република. Тоя уставъ, въ главнитѣ

¹⁾ Училище въ махалата Пърцорѣкъ, въ Велесъ. Срв. по-горе, стр 80.